

dozdaj; cena se jej zniža, potem ko je imenovani spisatelj za to dobil neke podpore v denarjih od gospodov Kalistra in Gorupa v Trstu, ki sta tudi ob tej priliki pokazala, da jima je jako na srcu ležeč napredek našega prostega ljudstva.

Národne črtice.

* O sedanjih Magjarih piše v časniku „Wanderer“ neki Magjar sam tako-le: „Kdor je poznal nekdanjo Ogersko, in kdor je z nekdanjimi Magjari živel in ž njimi čutil, kar so oni čutili, ta misli, da je na drugem svetu, ako pride dandanes na Ogersko; on ne pozna Magjara več, in če ga tudi spozna, žalovati mora. Od nekdanjih Magjarov ni ostalo drugzega nego huda strast in mnogo slabega, — kar pa je dobro in plemenito, zginilo je popolnoma ali vsaj je le malokaj ostalo. Plemenita navdušenost, žrtujoče se domoljubje, pravi ponos združen s skromnostjo, junaštvo združeno z dobrovoljnim srcem — vse kar je bilo našim pradedom kinč — dandanes je skoro da le še pravlica. Res, da tudi sedanji rod ljubi domovino; „viših deset tisuč“ pa ljubi domovino kakor kmet svojo kravo, ki mu mleka daje in telet, pa s tem razločkom, da kmet svojo kravo dobro glešta in varuje, da mu dolgo daje mleka in telet“.

* Nemška hvalisavnost. Nedavno je prišel nek šolski nadzornik v neko novo dekleško šolo v Strassburgu (to mesto so namreč Prusi Francozom v poslednji vojski vzeli). Nadzornik zahteva od neke deklice učenke, naj mu nekoliko bere iz berila. Deklica boječe reče, da ne zna. Nadzornik hudo vpraša učitelja, kako to? Učitelj se izgovarja, da je deklica prišla še le pred malo dnevi v šolo, pa se ni mogla še dosti naučiti. Nemški nadzornik začne se hudovati nad francoskim neznanjem ter reče, da na Nemškem ni ne enega dekleta, ki bi v tej starosti ne znalo brati. „Od kodi si ti, mala?“ vpraša nazadnje punčko, ko se je nabahal o nemški kulturi. „Jaz sem iz — Lahra“, mu odgovori. „Kako, iz Lahra na Virtemberškem (Nemškem)?“ — Velik smeh na to nastane v šoli — in nadzornik odlazi z dolgim nosom.

Dopisi.

Iz Loškega potoka. (Letina; potreba mlina; čebele in novi panjovi.) Letošnjo letino morejo Potočani prištevati najboljim; ni nas zadela nobena nevihta, kakor sosedne občine hudo, in tudi škodljivi mrčesi so nam prizanesli, kajti pri nas ni bilo ne spomladi mnogo belinov, ne poleti; kdor je tedaj hotel, je gosenice po zelji lahko zatrl, kolikor jih je bilo; vendar so nekterim nemarnežem tu pa tam zelje precej oglodale. Tudi pri nas so otroci lovili celo leto metulje, pa pri vsi pridnosti jih niso mogli čez 10 tisoč nabrati; akoravno so zatirali vsa njihova plemena. Krompir, ki je poleg boba in kavelj tu poglavitni pridelek, je pa precej črneti začel. Drugače ga je obilo. Posebno lepo se je obnesel tako imenovani „amerikanec“, kterege je lansko leto sl. kmetijska družba prodajala; lep debel, bogat je, in tudi bolezní se je jako ubranil, le malo kateri se črn nahaja. Mislim, ko bi ljudje hoteli ubogati, da bi navadni krompir dovolj redko sadili, bilo bi gotovo tako dobro ž njim, ko z „amerikancem“. — Nekaj pa je, kar Potočanom veliko sitnosti, posebno letos prizadeva, to je, pomanjkanje mlinov. Imamo sicer nekaj mlinov na vodi, al ti že zdavnej počivajo zavoljo pomanjkanja vode; parni mlin na gosp. Trevizanovi tovarni pa ne zadostuje nikakor. Jako dobro bi se splečevalo, ko bi hotel napraviti še en parni mlin s stopami vred; dela bi mu ne manjkalo nikoli, in ljudem bi bilo to velika do-

brota. — Potočani se tudi radi pečajo s čbelorejo, ktera jim mnogokrat dá lep dobiček. Lansko leto je dal črni gozd, kterege je tu polno okoli, toliko paše, da so morali čebele po 3krat podredozovati, in da so celó vnuki rojili. Letos pa je druga; podrezovali menda ne bomo nič, komaj če bomo mogli čebele prezimiti, če ne bomo medú kupovali od drugod. Mrzlo poletje je gotovo temu vzrok. Meni se novi panji, ktere sem od sl. kmetijske družbe prejel, jako dopadejo in mi po njih narejeni izvrstno služijo. Jez jih delam po gosp. Porentovem načinu, ker laglje po potrebi predevam satje iz panja v panj, ko iz gosp. Šumperjevih. Zavoljo dolgih satnikov, pri Šumperjevih, pridejo polni sati pretežki, in težko je ž njimi ravnati. — V taki letini, ko je letošnja za čebele, so panji s premakljivimi satniki prav velike koristi; tako sem pomagal z dobrimi slabejim povoljno, kar bi mi drugače ne bilo lahko mogoče. Jez sem imel tudi male panjičke po gosp. Porentovem načinu napravljene; va-nje sem djal malo čbelic in eno matico; s temi maticami pa sem pozneje pomagal drugim velikim panjem, ki so pri prašenji ob matice prišli, drugače bi mi jih bilo letos mnogo poteklo. Tudi sosedni čbelarji so tožili, da so se jim matice nenavadno obilo gubile. — Čul sem tožiti nektere, da čebele ne stavijo vselej satja po satnikih, kakor bi imele, temuč da proti konci rade potegnejo sat čez dve ali tri letvice, tako, da potem ni mogoče posamesnih satov ven vzeti. Meni ni izmed 28 panjev celó nobeden tega storil, menda zato, ker sem pri vsaki letvici zdoljni rob povoščil. Upati je, da se bodo tukajšnji čbelarji vsi z novimi panji preskrbeli, ker dobiček in prednost pred navadnimi vsaki razvidi. *)

L. Abram, učitelj.

Iz Blejske Dobrave 30. sept. — Bogatega pridelka smo se letos nadjali v vsem; še jeda (ajda), ktero pri nas rada slana popari, kazala je izvrstno. A nesreča res nikdar ne miruje! Dne 26. septembra popoldne ob 3 $\frac{1}{2}$. uri se priklati silna toča ter o pol uri ves ajdov pridelek uniči; le kako nezrelo malovredno zrnice je ostalo, ktero pa zatem je v noči še slana pokončala. Gospodarji zdaj ne vedó, ali bi uničeno ajdo sekli ali želi. — Ruski lan se pri nas dobro ponaša. Leta 1870. vprvo vsejan je izrastel 4 čevlje visok; vendar pa po skušnjah vidimo, da je vsako leto nekoliko slabiji; toraj resnično, kar g. dr. Orel v 34. listu „Novic“ opominja. — Pri tej priliki si štejem v dolžnost, baronu Alfonsu Zois-u in vsem gospodom iz Mlinov očitno izustiti zahvalo za poslano zdatno podporo, s ktero se je popravila dozdej za življenje nevarna brv pri daleč po svetu slovečem slapu na Radovni (Rothweinwasserfall). S pomočjo te podpore se je vsekala na desni strani Radovne nova stezica, po kateri se pride na vrhunec slapa; napravile so se tudi klopi, in popravila sèm ter tjà slaba steza, ktera iz Dobrave pelje na Zasp.

Iz Kamnika 25. sept. — Čitalnica naša se je zadnjo nedeljo v svojih novih prostorih slovesno odprla in napravila krasno besedo. Bila je res „beseda“, ki nas spominja najboljših besed našega národnega zavoda. Vse točke v programu so jako zadovoljile obilo zbrano občinstvo. Zabavo je začel moški zbor z Jesenkovic: „Na moru“ — težek pesmotvor, pa prav dobro od pevcev naših popevan; sledil je po tem spodbudljivi govor, in po govoru smo slišali čveterospev (Jenkovo „Molitev“) jako lepo vbranih glasov, ki se je na voljo poslušalcev ponavljal. Na posled se je predstavljala vesela igra: „Čapek“ v občo zadovoljnost, in ako gg. diletantom,

*) Hvala Vam v imenu c. k. družbe kmetijske za mnogostransko marljivo Vaše prizadevanje, pospešiti blagor kmetijstva! Vr.

gospej Potočnikovi in gospodičini Prohinarjevi svoje priznanje izrekamo, storimo le svojo dolžnost. Le tako naprej vrli Kamnik! in reči smemo: „Še ni propala domovina“!

Kamnik na sv. Venceslava dan. — Da bo mir in konec besedi! „Slov. Narod“ je v štev. 102. prinesel dopis iz Kamnika, kterege pretresati mi ni mar, kakor mi ni mar niti za dopis niti za dopisnika, ker mene ni pičil, tedaj tudi mene ne boli. Krivice pa nočem trpeti. „Le obrekuj“! — pod tem geslom hiti neka dobra duša k g. dekanu, ne vem, ali sama od sebe ali pa najeta, in me v sveti svoji jezi ovadi za dopisnika, češ, da sem zmožen kaj tacega skovati, in Bog zna, kaj še vse! — Da sem zmožen slovenski pisati, si štejem v čast; al dosti slabo bi stalo za slovenščino, ako bi v slovenskem Kamniku le edini jaz pisati znal! Prisiljen sem tedaj, očitno protestovati zoper grdo natolcevanje, ki niti duha niti sluha nisem imel o onem spisku, dokler ga nisem čital v „Nar.“ Rad puščam gospodom uradnikom veselje, da se, kakor se mi pripoveduje, tako „ljubeznjivo“ interesirajo za-me; al potem morajo oni tudi meni dopustiti, da ovaduha za nesramnega obrekovalca in lažnika svetu in domačemu občinstvu naznamim. Kdor si prislužiti hoče diplomo špiceljna, mora bolji nos imeti, da Petra ne ovadi za Pavla, sicer ni samo špicelj, marveč je lažnik ob enem. „Dixi et salvavi animam meam“.

Franjo Vrančič,
kaplan.

Iz Kamnika 30. sept. — Ravno kar slišimo neljubo nam vést, da skozi in skozi pošteni in v kmetijstvu jako izvedeni gosp. Šolmajer, ki je bil poročevalec naši okrajni cenilni komisiji, je odstavljen iz te službe. Zakaj? — tega ne vemo; živo pa obžalujemo zgubo njegovo. Namesti njega pride neki Sauerschniegg iz Celovca, nam čisto neznan, brž ko ne pa tudi on ne pozna našega poljedelstva.

Iz Ljubljane. (Iz odborove seje družbe kmetijske.) Pod predsedstvom družbenega predsednika barona Wurzbacha in vpričo c. kr. vladnega zastopnika se je v seji 29. septembra določilo, kdo naj iz letošnje državne podpore dobí plemenega junca. Po prevdanku denarja, kterege je družba letos za junce dobila, bi se utegnulo kupiti kakih 20 Miricodolskih, 10 pa Belanskih ali Pincgavskih bikov; prošnikov iz Gorenškega, Dolenskega in Notranjskega pa je bilo skupaj 87. Ker tedaj vsacemu prošniku letos prošnje vslišati ni bilo mogoče, treba je bilo na tanko sitice djati, kje je — z ozirom na stan živinoreje in na število krav — potreba dobrega bika več. Po tem oziru določenih je bilo — se ve da, ako se toliko bikov dobí za denar, ki ga družba letos ima — iz Gorenškega 15 gospodarjev, iz Dolenskega 11, iz Notranjskega 5. — Dalje je bilo gledé na 4letne skušnje sklenjeno, da kdor zdaj bika za pleme dobí, ga mora ne samo 2 leti, ampak tako dolgo imeti, dokler družba kmetijska ne odloči, kdaj ni več za rabo plemstva, in da sme za spuščanje 30 novih krajcarjev zahtevati, ne pa samo 10. Potrebna je prememba zato, ker — če gospodar dobí bika le četrť leta čez leto starega — ga je po sedanjih pravilih smel že prodati, ko ni bil še 4 leta star, to pa, če bik ni pretežek in prelen postal, bila je škoda za živinorejstvo, ker junec je navadno do 6. leta za pleme prav pripraven. Da pa se lastniku vzdržanje državnega bika zljajša, je tarifa za spuščanje od 10 na 30 kr. bila povikšana.

Ravno pa, ko je odbor hotel razposlati pisma gospodarjem, ki dobijo bika, mu je došel iz gornjega Stajarskega telegram, v kterem gospoda Seunig in Lasnik, ki sta šla Miricodolskih juncev nakupavat, odboru poročata, da je ondi boleznin na parkljih in

v gobcu tako zeló razširjena, da ni varno zdaj živine kupiti zato, ker se utegne po nji kužna bolezen še v našo deželo zatrositi. Kupili se bodo tedaj še le spomladi in takrat že zdaj odločenim gospodarjem dali. Kar pa se tiče Belanskih in Pincgavskih juncev, jih gré gosp. Šolmajer v pondeljek na Koroško kupovat, in če ondi ni boleznin, jih dobó dotični gospodarji kmalu.

— (Iz seje deželnega odbora 27. septembra.) Valentin Vojvoda, enoletni prostovoljec 17. polka pešcev iz 8. šole, in Božidar Valenta iz 6. razreda više realke, obá nekoliko izvedena v stenografiji, sta bila sprejeta kot praktikanta v deželno službo. — Iz sporočila, ki ga je prejel deželni odbor od vodstva šole za gluho-neme v Lincu, se posname le toliko, da so vsi 3 gluhonemi učenci iz Kranjskega, ki so se na stroške Holdheimove ustanove pred 1 letom poslali v Linc, namreč: Albin Bajer iz Ljubljane, Janez Drukar iz Kranja in Štefan Furlan iz Vipave, in tudi učenka Lenka Hafnerjeva iz Škofje Loke tudi družega pol leta prav dobro napredovali in se lahko in radi učili.* Na dotično vlogo mnogih posestnikov iz Krškega je deželni odbor sklenil, da se voli za Krško občino nov odbor. — Po dolgem prizadevanji deželnega odbora je po dopisu c. kr. deželne vlade sl. finančno ministerstvo c. kr. finančnemu ravnateljstvu v Ljubljani naročilo, da ima pri narejanji pogodeb z najemniki vžitnine od vina, mesa in od vinskega in sadnega mošta najemnike k temu zavezati, da bodo na zahtevanje deželnega odbora na vžitnino dovoljene odstotke deželne priklade od vžitninske najemščine deželi odrajtovali. — Sekundarju v deželni bolnišnici, g. dr. Pavliču, se je izročilo opravljanje zdravniške službe v deželnem gledišču.

— (Iz deželnega šolskega sveta.) V poslednji seji so bile med drugim obravnane sledeče stvari: 6 Metelkovich ustanov je bilo podeljeno učiteljem v smislu oporoke njegove; — ker ste po g. Ivanetiču in g. Putre u na ces. kralj. vadnici s pripravnico združeni izpraznjene dve učiteljski službi, se je sklenilo s kratkim obrokom (14 dni) razpisati te službi; — dvema profesorjem na gimnaziji ljubljanski se je priznala druga petletnica, enemu profesorju na realki ljubljanski pa 4. petletnica; — profesor Krašan na spodnji gimnaziji Kranjski je bil za stanovitnega učitelja priznan; — rokopisa za latinski knjigi prof. Žepiča in Ladislava Hrovata sta bila odobrena; — nov blagajnik za pobiranje šolskega denarja od gimnazijalcev ljubljanskih je bil izvoljen. V začetku seje bila je dolga obravnava o razžaljivem članku „Tagblattovem“, ki je v listu 212. pod naslovom „Quosque tandem“ grdo obrekoval ves deželni šolski svét, še posebno pa dr. Bleiweis-a in in Praprotnika, češ, da sta se predrznila kot „nadzornika“ priti opazovat profesorja Gariboldi-a in Lesjaka! Prihodnjič več o tej obravnavi.

— Dve novici nenadoma ste nas osupnile pretekli teden. Ena je ta, da gosp. dr. Jarc, c. k. nadzornik ljudskih šol, je v pokoj djan. Gosp. doktor dobí sicer polno doslužnino in bode zatega del že mirno živel; al po pravici se sliši od mnogo strani vprašanje: ima li naša Avstrija toliko denarja, da iz službe deva možé v najboljših letih, ki radi delajo, deželo in šolske razmere dobro poznajo, in so popolnoma zmožni svojega posla? Nam ni znano, kaj da bi bil zakrivil spoštovani mož;

*) Blagi baron Flödnig je napravil ustanovo, iz ktere se plačujejo stroški za uboge slepe otroke iz Kranjskega, ki se pošiljajo med 7. in 12. letom v šolo za slepe v Linc. — Al žalostno je, da so stariši takih usmiljenja vrednih otrok tako zanikerni, da se ne oglašijo za podelitev teh štipendij, kterih je zdaj čvetero praznih, — ampak raje pusté slepe reveže brez šolskega poduka!

le to vemo, da po krivici ga je črtil „Tagblatt“, to je oni list, ki le v razporu „napredek“ naše domovine vidi! — Druga novica, tej zelo podobna, je ta, da gosp. Fr. Šolmajer je odstavljen iz svoje sedanje službe ekonomičnega referenta c. kr. okrajne cenilne komisije. V čem se je ta pregrešil, tudi nam ni znano; to pa vemo, da v opravilstvu njegovem ga nihče ne preseže, kajti sl. ministerstvo kmetijstva samo mu izroča težavne statistične popise kmetijstva Kranjskega; — sliši se, da tarifa, ki jo je on po natančnem svojem pozvedovanju stavil pri cenitvi zemljišč, bila je nekterim gospodom prenizka, in ker mu vest ni dopuščala zvišati jo, se je ta služba izročila možu, ki neki iz gornjega Avstrijskega pride na mesto njegovo, ki pa niti dežele naše ne pozná, niti našega jezika ne zná, zato mu bodo tolmača (!) dodali, da mu bode odgovore našega ljudstva v nemški jezik prestavljal kakor bo vedel in znal. Radovedni smo, kakošen kruh bo iz take moke!

— Včeraj zvečer je po dolgem bolehanju umrl g. Juri Kosmač, bivši skriptor ljubljanske c. kr. knjigarnice. Naj v miru počiva!

— (*Matičin zbor*) tedaj je pri kraji in ž njim volitve novih odbornikov. Zapisnik številjenja glasov nanzanja današnji list na drugem mestu; iz njega se razvidi, da so izvoljeni vsi tisti odborniki, ktere so nasvetovale „Novice“, — obravnave Matičnega zbora pa bode prinesel prihodnji list.

Da bode „Slov. Nar.“ strašansko divjal zaradi njemu nesrečnega izida volitev, to si je mislil vsak lahko; al da se bodo njegovi privrženci, ki nosijo napis „za omiko“ na svojem praporu, tako neotesano obnašali v zboru in zunaj zbora, to je presedalo celó mnogim njihove stranke. Res „čudne reči“ so odkrili volilni listi! Volilci pod „Narodovo“ zastavo spadajo v 5 vrst: 1) so tako zvaní „Mladoslavenci“, 2) nemčurji v Matico kakor koli radi ali neradi vpisani, 3) birokrati, 4) taki, ki še ne vedó ne, kaj je Matica in kako so prišli do volitve, nekteri le podkrižani in 5) nekteri naši taki, ki so jih silni agitatorji na limanice vjeli, ker niso mislili, da so letos dvojne kandidature. Kakor nemški ustavaki na Českem, so „Narodovci“ si osnovali Chabrus-a, ki je na večer pred zborom pritiral kakih 200 novih udov za ta zbor (to je za volitev) v Matico; čez leto in dan, ko pride drugi letni donesek plačati, se bode odkrilo še le prav Chabrusov početje. — In vendar vse to jim ni nič pomagalo. Padli so kakor so dolgi in široki. Če namreč od onega največjega števila glasov — 691 — ki jih je dobil dr. Pogačar, odštejemo 200 Chabrusovih, zadnji dan nalašč za volitev pritresenih, — če odštejemo veliko število tacih letnikov, ki že več časa letnine niso plačali, tedaj prav za prav več udje niso, — če odštejemo mnogo zmotljenih, ki se nikdar več ne bodo zmotiti dali, tedaj se prav očitno kaže uboga revščina „Narodovcev“. — O škandalu, ki so ga uganjali nekteri v zboru, nam je pregnusno obširno govoriti, — toliko pa ga je bilo v zboru in v hiši Matični, da ne ostaja jim zdaj še družega nič, nego — petroleum! Če neki Šuklje kriči in se predsednika dr. Costo terorizirati drzne, da Grasselli mora biti skrutinator, se temu mladenču to oprostiti more, ker je bil le še en dan Matičar; al če dr. Vošnjak, večletni odbornik, ki mora opravilni red poznati, prisopiha v Matično sobo, da bi prisednik bil skrutinju, je pač to očiten dokaz, da on in njegova klika „svobode“ noče zidati na temelj postave, ampak na anarhijo. Da ne bi dr. Costa znal tako na tanko pravil Matičnih in ne bi predsedstva vodil s tako krepko roko, v obraz bi bili bili zakonom Matičnim nekteri razuzdanci,

kterim gosp. Hugo Turk, premeteni „Mladoslavenc“, še ni bil zadosti, da ga je predsednik volil za skrutinjatorja. Skandali, ki so se godili v zboru, v katerem so celó taki glasovali, ki niso udje Matični, bili so tedaj živa priča Chabrusovih agitacij, ki so zapisane na volilnih listih, — krono vsem pa je postavil „Slov. Narod“ v svojem 113. in 114. listu.

Mi smo jako veseli, da je stvar enkrat priklopela do vrhunca; zdaj so se že oči odprle nekterim, ki popred še niso videli, kaj pomeni mladoslavenska trojica: „za domovino, omiko in svobodo“. V zboru in pri volitvah so videli in slišali „omike“ in „svobode“ domovincev preveč, vsaj glasno, da so mnogi slišali, so se mrzili nekteri „svobodnjaki“ nad vero, ki stoji v starodavnem našem geslu. In težnje „Mladoturkov“ razjasnile se bodo od dne do dne še bolj — na blagor domovini naši, za ktere omiko in svobodo so domoljubi delali in se poganjali že takrat, ko današnjih mladih Mladoslavencev še na svetu ni bilo, in delajo in se poganjajo še dandanes drugi, kajti eno njihovih gësel glasi se „domovina“; to pa, da delajo za domovino, obsega delovanje za omiko naroda in svobodni razvitek njegov. Cepiti tedaj to, kar neločljivo domovini gré, na troje, je po takem le puhla fraza, s katero se množica nemislečih po „inteligenciji“ „Narodovcev“ za nos voditi dá, med kterimi se nahaja tudi nekoliko „odličnih“ duhovnov, za ktere pač veljá prislovica: „lucus a non lucendo“.

— (*Prisrčna zahvala.*) Vsem slavnim narodnim društvom, ki so zborovanjske slovesnosti tako lepo povelicevali kakor tudi slavnemu deželnemu odboru za blagodušno podporo in dobrotnim prebivalcem ljubljanskega mesta, ki so o času učiteljskega zborovanja učitelje prenočevali in jih gostoljubno sprejemali, se prisrčno zahvaljuje

Odbor slov. učiteljskega društvo
v Ljubljani.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Pešt s svojim ogerskim zborom in dvema delegacijama je zdaj centrum političnega gibanja.

Ogerski državni zbor je 27. septembra začel obravnavo a drés (to je, odgovora na prestolni govor); predloženi so načrti treh strank. Pulskey je odprl adresno debato s kratkim govorom, v katerem je izrekel nado, da ne bode „strupenih govorov“. Al že prvi dan adresnih razprav spravil je na dan toliko „strupa“ in „žolča“, da bode dežela čudne reči slišala, ako gré obravnavo tako naprej kakor se je začela. Ministerstvo je slišalo od Kolomana Tissa taka očitjanja, da je groza.

Obravnave v odborih avstrijske delegacije bolj mirno tekó. Pri razpravi proračuna stroškov za vnanje ministerstvo je Andrassy o vnanjih političnih razmerah Avstrije tako na ljubo nemškim centralistom govoril, da dr. Rechbauer je bil tako očaran, da je kar v kot vrgel ves svoj demokratizem in obljubil glasovati za ves skrivni fond (dispositionsfond) z 440.000 gold. Poljaki so stanovitno glasovali za vse, kar Andrassy zahteva in tudi g. Črne ž njimi; dr. Poklukar je odločno nasproti. Greuterja še ni v Peštu. — Ministra vojaštva barona Kuhna precej hudo obirajo tudi centralisti in mu brišejo veliko. — Jutri utegne biti prva seja delegacije cele. Ako ne bode avstrijske delegacije zadržavala ogerska, bode konec delegacij 15. dne tega meseca.

Listnica vredništva. Neimenovanemu g. dopisniku iz Škofje Loke: Dopisov brez podpisa za vredništvo ne moremo tiskati dati